

Αριαράθης Α΄

Summary :

Ιδρυτής της βασιλικής δυναστείας της Καππαδοκίας. Δυνάστης πιθανότατα αρχικά της βόρειας Καππαδοκίας, εκμεταλλεύτηκε την αστάθεια που επακολούθησε μετά την εισβολή του Μεγάλου Αλεξάνδρου για να γίνει κύριος όλης της Καππαδοκίας (333-322 π.Χ.). Έκοψε νομίσματα στη Σινώπη και στα Γαζιούρα και οργάνωσε ισχυρότατο στρατό. Ηττήθηκε ωστόσο από τον Περδίκκα, αιχμαλωτίστηκε και σταυρώθηκε ως επαναστάτης.

Date and Place of Birth

περίπου 405/404 π.Χ.

Date and Place of Death

322 π.Χ.

Main Role

Δυνάστης-βασιλιάς της Καππαδοκίας

1. Γέννηση – οικογένεια

Ο Αριαράθης Α΄ γεννήθηκε γύρω στο 405/404 π.Χ.¹ Ήταν μάλλον εγγονός του **σατράπη** της Καππαδοκίας **Δατάμη**,² μεγαλύτερος γιος και διάδοχος του Αριάμνη ή **Αριαράμνη**³ και αδερφός του Ολοφέρνη ή Οροφέρνη, που διακρίθηκε στην εκστρατεία του Πέρση βασιλιά **Αρταξέρξη Γ΄ Ώγου** (358-338 π.Χ.) στην Αίγυπτο.⁴ Ο Αριαράθης Α΄, ως ιδρυτής της βασιλικής δυναστείας της **Καππαδοκίας**, θεωρείται ότι έλκει την καταγωγή του από τον Κύρο Α΄ το Μέγα και από έναν από τους επτά Πέρσες, ίσως τον Οτάνη (ή Ανάφα), που δολοφόνησαν τον ψευδο-Σμέρδη (ο οποίος είχε διαδεχτεί τον Καμβύση). Ωστόσο, η γενεαλογία των βασιλέων της Καππαδοκίας, όπως μας παραδίδεται από το Διόδωρο το Σικελιώτη,⁵ μοιάζει να είναι μεταγενέστερο κατασκεύασμα, των μέσων του 2ου αι. π.Χ. το νωρίτερο, όπου αναμειγνύονται ενδεχομένως μυθικά και ιστορικά στοιχεία.⁶ Οι ηγεμόνες της Καππαδοκίας που σύμφωνα με το Διόδωρο⁷ προηγήθηκαν του Αριαράθη Α΄ κατά τους δύο αιώνες της περσικής δυναστείας των Αχαιμενιδών (από τον Κύρο Β΄ Μέγα, 558-530 π.Χ., έως το **Δαρείο Γ΄**, 336-330 π.Χ.) αποτελούσαν ίσως μια δυναστεία ευγενών. Έγιναν πιθανόν βασιλείς από την εποχή των Διαδόχων και συγγένευαν ίσως με τους Πέρσες ηγεμόνες τους οποίους είχαν τοποθετήσει παλιότερα στην Καππαδοκία οι Αχαιμενίδες.⁸

2. Δράση

Ο Αριαράθης Α΄ ήταν ήδη ηγεμόνας της Καππαδοκίας επί βασιλείας Αρταξέρξη Γ΄ Ώγου (358-338 π.Χ.), όταν έστειλε τον αδελφό του Ολοφέρνη στην Αίγυπτο για να πολεμήσει στο πλευρό του Αρταξέρξη Γ΄.⁹ Παρά το γεγονός ότι η Καππαδοκία βρισκόταν τότε υπό περσική κυριαρχία, ο Αριαράθης Α΄ φαίνεται ότι ήταν λίγο ως πολύ ανεξάρτητος δυνάστης.¹⁰ Η επικράτειά του πρέπει να ήταν το βόρειο τμήμα της Καππαδοκίας, η λεγόμενη Καππαδοκία του Πόντου (ο μετέπειτα **Πόντος**), και έδρα του ήταν μάλλον τα **Γαζιούρα**.¹¹ Αυτό προκύπτει τόσο από τα νομίσματα¹² που έκοψε όσο και από το γεγονός ότι επί Δαρείου Γ΄ (336-330 π.Χ.) εμφανίζεται ως σατράπης της νότιας Καππαδοκίας (ή Καππαδοκίας του Ταύρου) ο **Μιθροβουζάνης**,¹³ τον οποίο μάλλον διαδέχτηκε ο Αριάκης.¹⁴ Κατά την εκστρατεία του **Μεγάλου Αλεξάνδρου** (334-323 π.Χ.) ο Αριαράθης Α΄ παρέμεινε πιστός στον Πέρση βασιλιά. Ωστόσο ο Αλέξανδρος, απασχολημένος με τις μάχες ενάντια στο Δαρείο Γ΄, δεν επιχείρησε να καταλάβει την περιοχή του Αριαράθη Α΄¹⁵ παρά αρκέστηκε στην κατοχή της νότιας Καππαδοκίας και έστειλε την άνοιξη του 333 π.Χ. το Σαβίκα¹⁶ για να αναλάβει τη διακυβέρνησή της και –πιθανώς– για να προσαρτήσει, χωρίς όμως αποτέλεσμα, και την υπόλοιπη Καππαδοκία.¹⁷ Ο Αριαράθης Α΄ κατάφερε να εκδιώξει το Σαβίκα, παραμένοντας έτσι μόνος κύριος της Καππαδοκίας, ενώ πιθανολογείται και η συμμετοχή του στην προσπάθεια ανακατάληψης της Μικράς Ασίας από τους Πέρσες μετά τη **μάχη της Ισού** (333 π.Χ.).¹⁸ Από το 333 π.Χ. ως το θάνατό του, το 322 π.Χ., ο Αριαράθης Α΄ με εξυπνάδα και δυναμισμό κατάφερε να διατηρήσει την αυτονομία του στο πλαίσιο της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου,¹⁹ να επεκτείνει ίσως την επικράτειά του και να αυξήσει τα έσοδά του.

Αριαράθης Α΄

Χρησιμοποίησε μάλιστα μεγάλο μέρος των προσόδων του προκειμένου να οργανώσει ισχυρότατο στρατό, ο οποίος προς το τέλος της βασιλείας του ανερχόταν σε 30.000 άνδρες πεζούς και 15.000 ιππείς.²⁰ Τέλος, άκληρος ο ίδιος, υιοθέτησε το μεγαλύτερο γιο του αδερφού του και συνονόματό του Αριαράθη, προκειμένου να τον διαδεχτεί στη διακυβέρνηση της Καππαδοκίας.²¹

3. Νομίσματα του Αριαράθη Α΄

Ο Αριαράθης Α΄ έκοψε αργυρές **δραχμές** στη **Σινώπη** της **Παφλαγονίας** και στα Γαζίουρα του Πόντου με επιγραφές σε αραμαϊκή γλώσσα. Η χρήση της αραμαϊκής από τον Αριαράθη Α΄ φανερώνει ίσως προσπάθεια αντίδρασης στην ελληνομακεδονική κατάκτηση.²² Οι δραχμές από τη Σινώπη, που προορίζονταν μάλλον για τοπική χρήση, είναι ιδιαίτερα σπάνιες και αμφισβητούμενης χρονολόγησης. Στον εμπροσθότυπο απεικονίζεται το κεφάλι της νύμφης Σινώπης, ενώ στον οπισθότυπο υπάρχει αετός πάνω σε δελφίни και η επιγραφή Αγιοραθ στα αραμαϊκά. Οι δραχμές από τα Γαζίουρα χρονολογούνται πιθανότατα στα τελευταία χρόνια της βασιλείας του Αριαράθη Α΄. Με αυτές πληρώνονταν οι χιλιάδες μισθοφόροι και ντόπιοι στρατιώτες που αποτελούσαν τον προσωπικό του στρατό. Στον εμπροσθότυπο φέρουν παράσταση του θεού Βάαλ και την επιγραφή Ba'al-Gazur στα αραμαϊκά, ενώ στον οπισθότυπο υπάρχει παράσταση **γρύπα** που κατασπαράζει ελάφι και η επιγραφή Αγιοραθ επίσης στα αραμαϊκά. Για τη διευκόλυνση πιθανότατα της κυκλοφορίας τους οι δραχμές του Αριαράθη Α΄ αποτελούσαν πιστές απομιμήσεις ορισμένων ευρέως διαδεδομένων χρυσών **στατήρων** του σατράπη της **Ταρσού** Μαζαίου (περίπου 361-333 π.Χ.), με τη μόνη διαφορά ότι οι στατήρες του Μαζαίου έχουν στον οπισθότυπο αντί για γρύπα λιοντάρι που καταβροχθίζει ελάφι.²³

4. Θάνατος

Κατά τον Α΄ πόλεμο των Διαδόχων, την άνοιξη του 322 π.Χ., ογδόντα δύο ετών πια, ο Αριαράθης Α΄ ηττήθηκε σε δύο μάχες από το στρατηγό του Μεγάλου Αλεξάνδρου **Περδίκκα**, ο οποίος σκόπευε να δώσει την ηγεμονία της Καππαδοκίας στον **Ευμένη της Καρδίας**.²⁴ Ο Αριαράθης Α΄ αιχμαλωτίστηκε και σταυρώθηκε ως επαναστάτης μαζί με όλους τους συγγενείς του. Μόνο ο θετός γιος του, **Αριαράθης Β΄**, κατάφερε να διαφύγει.²⁵

5. Κρίσεις – αποτίμηση

Όσον αφορά το χαρακτήρα της εξουσίας του Αριαράθη Α΄ οι απόψεις των σύγχρονων ερευνητών διχάζονται.²⁶ Κάποιοι υποθέτουν ότι ήταν σατράπης της Καππαδοκίας και κατάφερε να διατηρήσει την κατοχή της περιοχής του παρά τη μακεδονική εισβολή. Άλλοι ωστόσο θεωρούν ότι ήταν αρχικά **δυνάστης** –ή ίσως **ύπαρχος**– στη βόρεια Καππαδοκία και εκμεταλλεύτηκε την αστάθεια που ακολούθησε μετά την εισβολή του Μεγάλου Αλεξάνδρου και την πτώση της αυτοκρατορίας των Αχαιμενιδών για να γίνει κύριος όλης της Καππαδοκίας. Αυτή η θεωρία ερμηνεύει καλύτερα και τις αρχαίες πηγές, όπου ο Αριαράθης Α΄ αναφέρεται μάλλον ως δυνάστης ή βασιλιάς²⁷ παρά ως σατράπης ή ύπαρχος, ενώ δεν υπάρχει καμία ένδειξη για επίσημο κυβερνητικό αξίωμα δυνάστη ή βασιλιά στο πλαίσιο της περσικής ιεραρχίας.²⁸ Ωστόσο, παρά το χαρακτηρισμό του ως «βασιλιά» από τους αρχαίους συγγραφείς, ο Αριαράθης Α΄ δε φαίνεται να έφερε επίσημα τον τίτλο του βασιλιά της Καππαδοκίας.

1. Ιερών. Ιστ., FGrHist 154, F 4(2). Λουκ., Μακροβ. 13.

2. Για την οικογένεια του Αριαράθη Α΄, βλ. Διοδ. Σ. 31.19.2-3. Υπάρχει η άποψη ότι ο Αριαράθης Α΄ ήταν εγγονός του αδελφού του Δατάμη, Αριμναίου, και όχι του ίδιου του Δατάμη. Buchholz, A., "Die Liste der kappadokischen Könige bei Diodor", στο *Philologisch-historische Beiträge Curt Wachsmuth zum 60. Geburtstag überreicht* (Leipzig 1897), σελ.127-136, ιδίως σελ. 133-134.

3. Το κανονικό όνομα της οικογένειας, όπως εμφανίζεται στα νομίσματα, ήταν Αριαράμνης. RE II A (1895), στήλη 813, βλ. λ. "Ariamnes (1)" (Judeich). Ο Th. Petit ταυτίζει εσφαλμένα τον Αριαράμνη ή Αριαράμνη, πατέρα του Αριαράθη και γιο του Δατάμη,

Αριαράθης Α΄

σατράπη της Καππαδοκίας επί Αρταξέρξη Β' Μνήμονα (404-359 π.Χ.), που αναφέρει ο Διοδ. Σ. 31.19.2, με τον Αριαράμνη, σατράπη της Καππαδοκίας επί Δαρείου Α' (522-486 π.Χ.) που αναφέρει ο Κτησίας (fr.13.20) και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αυτός δεν ήταν υπαρκτό πρόσωπο. Petit, Th., *Satrapes et Satrapies dans l'empire achéménide de Cyrus le Grand à Xexès Ier* (Bibliothèque de la Faculté de Philosophie et Lettres de l'Université de Liège 254, Liège 1990), σελ. 31.

4. Διοδ. Σ. 31.19.2-3. Το όνομα Ολοφέρνης αποτελεί μάλλον παραφθορά του ονόματος Οροφέρνης. Υπάρχει η άποψη ότι ο Αριαράθης Α' δεν ήταν αδελφός αλλά γιος του Ολοφέρνη και ότι το ζεύγος Αριαράθης-Ολοφέρνης δεν είναι παρά ένα μυθικό προηγούμενο που επινοήθηκε από τους υποστηρικτές της συμφιλίωσης μεταξύ των αδελφών Αριαράθης Ε' Ευσεβή Φιλοπάτορα και Οροφέρνη το 158 π.Χ. Reinach, T., *Numismatique ancienne. Trois royaumes de l'Asie Mineure: Cappadoce – Bithynie – Pont* (Paris 1888), σελ. 1-87, ιδίως σελ. 12, σημ. 1 και σελ. 13. Ο ίδιος Ολοφέρνης εμφανίζεται πιθανότατα και στο Βιβλίο της Ιουδιθ, ένα είδος ιστορικού μυθιστορήματος που γράφτηκε με φόντο την περσική εκστρατεία του Αρταξέρξη Γ' στη Φοινίκη στα χρόνια 350-340 π.Χ. RE 8.2 (1913), στήλες 2137-2140, βλ. λ. "Holofernus" (O. Walter)· Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1031.
5. Διοδ. Σ. 31.19.1-5.
6. Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 145-147.
7. Διοδ. Σ. 31.19.1-2.
8. Petit, T., *Satrapes et Satrapies dans l'empire achéménide de Cyrus le Grand à Xexès Ier* (Bibliothèque de la Faculté de Philosophie et Lettres de l'Université de Liège 254, Liège 1990), σελ. 31· O Reinach, T., *Mithridate Eupator, roi du Pont* (Paris 1890), σελ. 1-8, ανάγει την καταγωγή του Αριαράθης Α' σε μια δυναστεία τυράννων που είχε εγκατασταθεί στην Κίο της Μυσίας κατά τη διάρκεια των αναταραχών του 4ου αι. π.Χ. Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1051-1052.
9. Διοδ. Σ. 31.19.3. Για το κατά πόσον ευσταθεί αυτή η πληροφορία του Διοδ. Σ. βλ. Harrison, C.M., *Coins of the Persian Satraps* (Ph.D. University of Pennsylvania 1982), σελ. 286. Ο Αρταξέρξης Γ' Ώχος πολέμησε στην Αίγυπτο το 351 και το 343-342 π.Χ.
10. Πλουτ., *Ευμ.* 3.2 *ἐβασίλευσεν*. Just. *Epit.* 13.6.1 *rex*. Διοδ. Σ. 18.16.1 *δυνάστης*. Αππ., *Μιθριδ.* 8 *Καππαδοκίας ἡγούμενος*. Ο Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 763, 1051, δεν αποδέχεται την αυτονομία του Αριαράθης Α' για αυτή την εποχή.
11. Για την επικράτεια και ἔδρα του Αριαράθης Α', βλ. Meyer, E., *Geschichte des Konigsreiches Pontos* (Leipzig 1879), σελ. 28-30· Reinach, T., *Mithridate Eupator, roi du Pont* (Paris 1890), σελ. 30-31· Berve, H., *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* (Μόναχο 1926), τόμ. 1, σελ. 257, τόμ. 2, σελ. 59-60, αρ. 113. Harrison, C.M., *Coins of the Persian Satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 288.
12. Harrison, C.M., *Coins of the persian satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 288.
13. Η άποψη ότι ο Μιθροβουζάνης ήταν γιος του Αριαράθης Α' δεν ευσταθεί. Βλ. Berve, H., *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* (Μόναχο 1926), τόμ. 1, σελ. 257, τόμ. 2, σελ. 59-60, αρ. 113.
14. Η ταύτιση του Αριαράθης Α' με τον Αριάκη που ηγήθηκε των Καππαδόκων στη μάχη στα Γαυγάμηλα (Οκτώβριος 331 π.Χ.) (Αρρ., *Αν.* 3.8.5) φαίνεται αδύνατη. Για τον Αριάκη βλ. Berve, H., *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* (Μόναχο 1926), τόμ. 2, σελ. 58, αρ. 111· Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1051.
15. Διοδ. Σ. 18.16.1. Αππ., *Μιθριδ.* 8. *Ιερων. Ιστ.*, *FGrHist* 154, F 3(1α).
16. Αρρ., *Αν.* 2.4.2. Ο Σαβίκτας, άγνωστης καταγωγής, ήταν ίσως Πέρσης ή ντόπιος ηγεμόνας. Δεν ξέρουμε για πόσο διάστημα διοίκησε αυτή την περιοχή ούτε πώς ήταν η διακυβέρνησή του. Βλ. Berve, H., *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* (Μόναχο 1926), τόμ. 2, σελ. 348, αρ. 690. Ο Curt. 3.4.1 αναφέρει αντί για το Σαβίκτα τον Αβισταμένη, ο οποίος ήταν μάλλον διαδοχός του, πιθανόν Πέρσης. Βλ. Berve, H., *Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage* (Μόναχο 1926), τόμ. 2, σελ. 5, αρ. 4. Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1051.

Αριαράθης Α΄

17. Για το καθεστώς ανεξαρτησίας της Καππαδοκίας επί Μεγάλου Αλεξάνδρου και των διαδόχων, βλ. Briant P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 763, 1051, 1069.
18. Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus à Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1069-1070.
19. Ιερών. Καρδ., *FgrHist* 154, F 3(1α). Αππ., *Μιθριδ.* 8. Διοδ. Σ. 18.16.1. Curt.10.10.3. Πλουτ., *Ευμ.* 3.2.
20. Διοδ. Σ. 18.16.2.
21. Διοδ. Σ. 31.19.
22. Για τα νομίσματα του Αριαράθη Α΄, βλ. Reinach, T., "Essai sur la numismatique des rois de Cappadoce", στο Reinach, T., *Numismatique ancienne. Trois royaumes de l'Asie Mineure: Cappadoce – Bithynie – Pont* (Paris 1888), σελ. 26-29· Simonetta, B., *The Coins of the Cappadocian Kings* (Typos 2, Fribourg 1977), σελ. 15-16, πίν. 1, αρ. 1-2· Harrison, C.M., *Coins of the persian satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 289-290· Harrison, C.M., "Persian names on coins of Northern Anatolia", *JNES* 41.3 (1982), σελ. 181-194· Alram, M., *Nomina propria iranica in nummis* (Wien 1986), σελ. 55 κ.ε. Morkholm, O., *Early Hellenistic Coinage from the Accession of Alexander to the Peace of Apamea* (336-188 B.C.) (Cambridge 1991), σελ. 96, 131, 174, 193, πίν. 17, αρ. 282-283· Briant, P., *Histoire de l'empire Perse de Cyrus a Alexandre* (Paris 1996), σελ. 1070.
23. Η άποψη του Simonetta, B., "Raffronto tra alcuni stateri di Mazaeus a Tarsus e le drame di Ariarathes I di Cappadocia", *SchwMbl* 25 (1975), σελ. 91-95, ιδίως σελ. 92, 95, εικ. 10, ότι οι ίδιοι χαρακτες δούλεψαν τόσο για τους στατήρες του Μαζαίου όσο και για τα νομίσματα του Αριαράθη Α΄ μάλλον δεν ευσταθεί. Βλ. Morkholm, O., *Early Hellenistic Coinage from the Accession of Alexander to the Peace of Apamea* (336-188 B.C.) (Cambridge 1991), σελ. 96, σημ. 51.
24. Αρρ., *FGrHist* αρ. 156, F9, 11. Curt. 10.10.3. θετό γιο του Αριαράθη Α΄ και φυσικό γιο του αδελφού του Ολοφέρνη.
25. Για την ήττα και την εκτέλεση του Αριαράθη Α΄ από τον Περόδικκα, βλ. Διοδ. Σ. 18.16.3 και 31.19.4-5· Αρρ., *FGrHist* 156, F9, 11· Just., *Epit.* 13.6.1. Πλουτ., *Ευμ.* 3.6. Αππ., *Μιθριδ.* 8· Ιερών. Ιστ., *FGrHist* 154 F 3(1α), F 4(2). Briant, P., *Rois, tributs et paysans. Etudes sur les formations tributaires du Moyen-Orient ancien* (Annales litteraires de l'Universite de Besancon 269, Paris 1982), σελ. 34-36· Harrison, C.M., *Coins of the Persian Satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 286.
26. Για τη σχετική συζήτηση βλ. Harrison, C.M., *Coins of the Persian Satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 287.
27. Πλουτ., *Ευμ.* 3.2 *ἐβασίλευσεν*· Ιουστ. 13.6.1 *rex*· Διοδ. Σ. 18.19.1 *δυνάστης*· Αππ., *Μιθριδ.* 8 *Καππαδοκίας ἡγούμενος*.
28. Βέβαια, δε θα πρέπει να παραγνωρίσουμε το γεγονός ότι η ορολογία δεν αποτελεί αξιόπιστη πηγή καθορισμού της διαβάθμισης της εξουσίας στο πλαίσιο της περσικής ιεραρχίας. Harrison, C.M., *Coins of the Persian Satraps* (Diss. University of Pennsylvania 1982), σελ. 287.

Bibliography :

	Harrison C.M., <i>Coins of the Persian Satraps</i> , Philadelphia 1982
	Reinach T., <i>Mithridate Eupator, roi du Pont</i> , Paris 1890
	Meyer E., <i>Geschichte des Königreichs Pontos</i> , Chicago 1968
	Reinach T., <i>Trois royaumes de l'Asie Mineure. Cappadoce, Bithynie, Pont</i> , Paris 1888, Numismatique

Αριαράθης Α΄

	ancienne
	Mørkholm O. , <i>Early Hellenistic Coinage from the Accession of Alexander to the Peace of Apamea (336-188 BC)</i> , Cambridge University Press, Cambridge 1991
	Simonetta B. , "Raffronto tra alcuni stateri di Mazaeus a Tarsus e le dramme di Ariarathes I di Cappadocia", <i>SchwMBll</i> , 25, 1975, 91-95
	Simonetta B. , <i>The Coinage of the Cappadocian Kings</i> , Fribourg 1977, Typos Monographien zur antiken Numismatik 2
	Niese B. , "Ariarathes (2)", <i>RE 2.1</i> , Stuttgart, 816
	Alram M. , <i>Nomina propria iranica in nummis. Materialgrundlagen zu den iranischen Personennamen auf antiken Münzen</i> , Wien 1986, Iranisches Personennamenbuch
	Berve H. , <i>Das Alexanderreich auf prosopographischer Grundlage</i> , München 1926
	Briant P. , <i>Rois, tributs et paysans. Etudes sur les formations tributaires du Moyen-Orient ancien</i> , Paris 1982, Annales littéraires de l'Université de Besançon 269
	Buchholz A. , "Die Liste der kappadokischen Könige bei Diodor", <i>Philologisch-historische Beiträge Curt Wachsmuth zum 60. Geburtstag überreicht</i> , Leipzig 1897, 127-136
	Petit T. , <i>Satrapes et Satrapies dans l'empire achéménide de Cyrus le Grand à Xerxès Ier</i> , Genève 1990, Bibliothèque de la Faculté de Philosophie et Lettres de l'Université de Liège CCLIV
	McGing B.C. , "Ariarathes", <i>ODB</i> , 1996, 156

Webliography :

	Ariarathes and Orophernes
	http://www.csad.ox.ac.uk/CSAD/Images/300/Image320.html
	Ariarathes I and coins
	http://www.coinarchives.com/a/results.php?results=100&search=Ariarathes-I

Glossary :

	γρύπας, ο
	Μυθικό ον ανατολικής προέλευσης. Συνήθως –όχι πάντα– έχει κεφάλι και φτερά αετού, μυτερά αυτιά και σώμα λιονταριού.
	δραχμή, η
	1. Αρχαίο ελληνικό νόμισμα. 2. Αρχαία μονάδα βάρους ίση περίπου με το 1/400 της οκάς (3,89 γραμμάρια) ή το 1/8 της ουγγιάς.
	δυναστής, ο
	Ηγεμόνας μιας εδαφικής επικράτειας. Στο περσικό κράτος είχε την υποχρέωση να συλλέγει για λογαριασμό του Πέρση βασιλιά τους φόρους της διοικητικής του περιφέρειας και να παρέχει ένα στρατιωτικό σώμα στον περσικό στρατό όποτε ήταν απαραίτητο. Σε αντάλλαγμα είχε μεγάλο βαθμό αυτονομίας, σε σημείο ώστε ο ισχυρός δυναστής να θεωρείται βασιλιάς. Σε αρκετές περιπτώσεις η δυναστεία αποκτούσε κληρονομικό χαρακτήρα.
	σατράπης, ο
	Ο τίτλος είχε την έννοια του αντιπροσώπου του Πέρση βασιλιά και στην περσική γλώσσα χρησιμοποιούνταν ευρύτατα. Στους αρχαίους συγγραφείς ο όρος προσδιορίζει συνήθως έναν αξιωματούχο του περσικού κράτους που έχει την ανώτατη πολιτική και στρατιωτική εξουσία στη διοικητική του περιφέρεια, τη σατραπεία. Στα Ελληνιστικά χρόνια ο Μέγας Αλέξανδρος εισήγαγε το θεσμό στην οργάνωση της αυτοκρατορίας του στην Ανατολή. Τη Ρωμαϊκή περίοδο με τον ίδιο όρο δηλώνεται το κληρονομικό αξίωμα του Αρμένιου ευγενή, κυβερνήτη αρμενικού κλίματος (καντόνι, ιστοριογεωγραφική ενότητα), που στις αρμενικές περιοχές εντός της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας ασκούσε περιορισμένη εξουσία υπό την επικυριαρχία του

Αριαράθης Α΄

Ρωμαίου αυτοκράτορα.

στατήρας, ο

Ο όρος στατήρας χρησιμοποιήθηκε σε αρκετά μέρη του αρχαίου ελληνικού κόσμου για να δηλώσει είτε μια σταθερή μονάδα βάρους είτε το σημαντικότερο νόμισμα σε πολύτιμο μέταλλο (χρυσός, άργυρος, ήλεκτρο) ενός συστήματος. Το ακριβές βάρος και συνακόλουθα η τιμή του στατήρα διέφεραν σημαντικά από περιοχή σε περιοχή, ανάλογα με το σταθμητικό κανόνα που ίσχυε. Για το λόγο αυτό ήταν απαραίτητο κάθε στατήρας να προσδιορίζεται με το όνομα της αρχής που τον εξέδωσε (π.χ. αιγινητικός, αττικός, βοιωτικός, κορινθιακός).

Sources

Διόδωρος Σικελιώτης 18.16.1, 31.19.1-5.

Αρριανός *Αλεξάνδρου Ανάβασις* 2.4.2 3.8.5

Πλούταρχος *Ευμένης* 3.2.

Lucianus *Macrobii* 13

Curtius 10.10.3.